A buzaszem most földbehull... /Jn 12, 24/
"Édes Jézusom, add, hogy a szeretet hidja lehessek
Ég és Föld között"

Pistától bucsuztunk, Ujköztemető, 2001. jan. 12.

Kedves Pista,

néhány perc és szinte szó szerint, a szemünk láttára megvalósul az, amiről jó Pásztorunk szólt: Földbetér az, ami leidet, személyedet, szeretetedet hordozta e látható világban. De ugyancsak tőle jön az igéret és a vigasztalás: A távozás, a megfáradt és felőrölt test temetése csak egy kicsiny része a teljességnek, hiszen életed termése már beérett és ezt a termést viszed magaddal annak szine elé, aki elsőként vállalta a sir sötétjét és mélyét teérted és mindnyájunkért és először nyujtotta át az uj élet termését mindnyájunknak. Elindultál annak szine elé, aki elhivott magához hivatásod hajnalán, majd elküldött közénk, hogy légy ajándékainak, jó szavának, szeretetének, gyógyitó jóságának osztogatója.

Jól tudjuk azt is, hogy a bőséges termésből itt is hagytál közöttünk, bennünk. Mi, a gyermekeid, barátaid, testvéreid emlékeinkben, szivünkben, életünkben hordozzuk a tőled kapott ajándékokat. Minket az a közös hit egyesit most, hogy bár minden ajándék, jóság és szeretet felülről, a világosság Atyjától származik és Őt illeti a hála, mégis Őbenne megszólithatunk téged, köszönetet mondhatunk neked. Még szakat sem kell most ijedten keresnünk, hisz most is segitesz rajtunk. Életed utolsó, szenvedésekkel teli szakaszában te magad mondtad el ~~saját~~ életed értelmét, titkát, végső célját: "Édes Jézusom, add, hogy a szeretet hidja lehessek És és Föld között!"

Hid voltál akkor, amikor sokunkat vezettél csendes szavakkal, bölcseséggel, néhány igen egyszerü mondattal a bünbocsánat utján lelki békességre.

A szeretet hidjaként vezettél oly sok helyen és ma már elképzelhetetlenül nehéz időkben sokunkat a krisztusi közösség titkára és megnyugtató örömére.

Isten atyai szeretetét, gondviselő jóságát sugároztad a nevelőszülői hivatásban.

+ szavakat

Több templomi közösség hallotta tőled prédékációidban, szentirásmagyarázataidban, lényeglátó és igen magaszszintü, mégis kristálytiszta tanitásaidban a tulsó part hangjait. De a jól ismert körülmények miatt többnyire mégiscsak fülbesugva mondhattad a titkot - néha megdöbbenve gondoltunk arra, mi lett volna, ha magadatik neked a háztetőről való hirdetés szabadsága...?

Kedves Pista, a hid elkopott, elfáradt. Eső áztatta, vihar próbálta. De nem engedelmeskedett soha a vak elemeknek és nem hullt a mélybe. Csak a rajta igyekvők lépteit egyengette, bátoritotta. Ajándékul hagytad nekünk életed megpróbáltatásainak, ~~szenvedéseinek~~ titkát. Teljes világossággal láttad és hirdetted: A béke, a megnyugvás és a jutalom Istennél van. Ezért vállaltad a sulyos meghurcoltatásokat, a börtönbüntetéseket is. Ezért viselted egész életedben a lelkipásztori élet szószerinti magányát, a papi szolgálat megszokott, elismert kereiteinek teljes hiányát.

Bepillantást engedtél szenvedéseidbe is. Nemcsak hajszolt tested betegségeire gondolunk, hanem a belső sebekre, amelyekről Zakariás próféta igy ir: "Micsoda sebek ezek? Ezeket barátaim házában szereztem." /Zak 13, 6./ Sapienti sat.

Tudtuk és láttuk az utóbbi néhány évben, hogy már nem sokáig koptathatjuk a szeretet hidját, elérkezik az idő és te befejezed szolgálatodat. Bocsáss meg, hogy hanyag és nemtörődöm módon ezt nem mindig vettük tudomásul, vagy nem álltunk segitőleg melletted. Talán a tiltakozás munkált bennünk, mert képtelenek voltunk elfogadni, hogy rövidesen látható segitséged nélkül folytatjuk utunkat.

Pista, most "elérkezett az óra", mindnyájan a te árvái lettünk, de összetart minket a közös hit: Ami most történik, az csak egy csodálatos változás, nem elmulás, nem megsemmisülés. Velünk marad bölcseséged, nyitott szived, kedves mosolyod. Velünk maradsz a szentek egyességének titkában, velünk maradsz a kenyértörés szent pillanata utáni emlékezésben. És velünk maradsz, ha utolsó ~~üzenetedet~~ üzenetedet nemcsak emlékként őrizzük, hanem élettel valljuk: Hiddá lenni.

Kedves Mennyei Atyánk, add, hogy gyermeked, Pista barátunk, aki most elaludt, a te intésedre ébredjen fel egy szebb életre. Életének utolsó korszakában a te kis gyermekeként vágyott rád. Öleld szivedre őt, Ámen.